

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 13. 10. 2021 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Faita a soudců JUDr. Martiny Hřímanové a JUDr. Ivany Růžickové v trestní věci obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] narozeného [REDACTED],

takto:

K odvolání obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] narozeného [REDACTED], se podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 trestního řádu **ruší** rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 28. 6. 2021 č. j. 3 T 11/2021 – 246 ve výroku o náhradě škody a podle § 259 odst. 3 trestního řádu **se znovu rozhoduje** tak, že:

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození [REDACTED] [REDACTED] narozen [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] narozená [REDACTED] oba bytem [REDACTED], [REDACTED], odkazují s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek beze změny.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Karlových Varech uznal napadeným rozsudkem obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] vinným pokračujícím přechinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku. Obžalovaný ho spáchal podle skutkových zjištění tohoto soudu jednáním spočívajícím v tom, že *v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch vylákáním finančních prostředků v přesně nezjištěné době prostřednictvím internetové sítě uveřejnil na sociální síti Facebook inzerát s nabídkou prodeje vozidla zn. BMW X6, které však nevlastnil a neměl v úmyslu kupujícímu dodat, a poté co na inzerát dne 21. 9. 2020 zareagovali poškození [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] s tím, že mají zájem o dodání vozidla z [REDACTED] za částku 4.500 Euro, následně v období od 26. 9. 2020 nejméně do 5. 11. 2020 na různých místech v [REDACTED]*

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

od poškozených přebíral finanční hotovost v různých částkách pod smyšlenými záminkami záloh na kupní cenu vozidla, a současně od nich vylákal půjčení finanční hotovosti ve výši 150.000 Kč, ačkoliv neměl v úmyslu zapůjčené peníze vrátit, přičemž takto od poškozených převzal finanční hotovost v celkové výši 320.000 Kč, vozidlo nedodal a finanční prostředky si ponechal pro svoji potřebu, čímž poškozeným způsobil celkovou škodu 320.000 Kč

přičemž uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 3. 2. 2016 sp. zn. 6 T 45/2015, který nabyl právní moci dne 18. 5. 2016, odsouzen pro pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání dva a půl roku, přičemž usnesením Okresního soudu v Sokolově ze dne 7. 11. 2018 sp. zn. 35 PP 258/2018 byl z výkonu trestu podmíněně propuštěn se stanovením zkušební doby v délce 4 let, uložením dohledu a přiměřených omezení a povinností.

2. Okresní soud obžalovanému za popsané jednání uložil podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 2 roků. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ho pro výkon trestu zařadil do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu mu stanovil následující povinnost: „Nahradit poškozeným [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a [REDAKCE] nar. [REDAKCE], oba bytem [REDAKCE], [REDAKCE] majetkovou škodu ve výši 320.000 Kč s tím, že oba poškození jsou oprávněni společně a nerozdílně.“
3. Obžalovaný podal proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě odvolání. V písemném odvolání pouze uvedl, že nesouhlasí s odsouzením, necítí se vinen, trestnou činnost nespáchal.
4. Ve veřejném zasedání konaném o odvolání obžalovaný ústně uvedl, že se odvolal kvůli tomu, že poškozenému vrátil asi před měsícem a půl 200 000 Kč. Peníze mu půjčila jeho sestřenice [REDAKCE] [REDAKCE] která má předání nahrané v telefonu a má k dispozici i písemné potvrzení (papír) o vrácení této částky. Obžalovaný však nic, co by vrácení peněz prokazovalo, ve veřejném zasedání nebyl schopen předložit. Navrhl výslech jmenované [REDAKCE] [REDAKCE] jako svědkyně. Dále uvedl, že chce poprosit o poslední šanci, chodí do práce, poškozeným bude zbytek škody splácet. Žádné auto na inzerát nikdy nedával. K trestné činnosti se doznává, doznává se k tomu, že mu poškozený peníze dal. Škodu nezačal splácet dříve, neboť neměli kde bydlet po příchodu z výkonu trestu, spával na ulici. Dluh 200 000 Kč u své sestřenice paní [REDAKCE] bude měsíčně splácet po 5 000 Kč měsíčně, jsou tak domluveni.
5. Odvolací námitky obžalovaného lze shrnout tak, že k výroku o vině namítl pouze, že inzerát na prodej auta nedával. Pokud jde o výrok o trestu, s ohledem na výše uvedené požaduje uložení trestu nespojeného s odnětím svobody. Dožaduje se přihlídnout k tomu, že částečně nahradil způsobenou škodu.
6. Krajský soud v Plzni z podnětu odvolání obžalovaného podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku i správnost postupu předcházejícího řízení, a to z hlediska vytýkaných vad. K odvoláním nevytýkaným vadám mohl přihlídnout, pokud by měly vliv na správnost odvoláním napadených výroků.
7. Krajský soud nezjistil v řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, žádné procesní vady vedoucí k jeho zrušení. Orgány činné v tomto trestním řízení dodržely ustanovení zabezpečující právo obžalovaného na obhajobu, které nebylo jejich postupem omezeno ani zkráceno.
8. Soud prvního stupně provedl dostatek důkazů, které mu umožnily zjistit skutkový stav věci v potřebném rozsahu bez důvodných pochybností (§ 2 odst. 5 trestního řádu). Hodnotil je podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v souhrnu (§ 2 odst. 6 trestního řádu). Pod body 2. – 7. odůvodnění napadeného rozsudku popisuje jejich obsah včetně výpovědí obžalovaného, které se v průběhu trestního řízení měnily, až nakonec obžalovaný v poslední verzi v hlavním líčení trestnou činnost doznal.

9. Soud prvního stupně hodnotí provedené důkazy i obhajobu obžalovaného pod bodem 8. odůvodnění. Krajský soud může i v této pasáži na zmíněné odůvodnění odkázat, neboť se s tam uvedenými argumenty ztotožnil. I v kontextu toho, co obžalovaný uváděl v odvolacím řízení, je třeba zdůraznit, že byla vyvrácena v řízení před soudem prvního stupně jeho obhajoba, že poškozeným vrátil částku 60 000 Kč. Ve vztahu k výroku o vině obžalovaný neuplatnil žádné zásadní námitky. Tvzení, že prodej vozidla na sociální síti Facebook neuveřejnil, je ve zřejmém rozporu s věrohodnými svědeckými výpověďmi obou poškozených. Není zřejmé, na jakou jinou formu nabídky prodeje vozidla ze strany obžalovaného měli tito reagovat. Obžalovaný byl uznán vinným i tím, že podvodným jednáním od poškozených vylákal finanční půjčku ve výši 150 000 Kč. I to vyplývá ze svědeckých výpovědí poškozených. Poškozený ■■■■■ k tomu uvedl, že obžalovaný slíbil vrátit tuto půjčku do týdne i s úroky (čl. 216).
10. Okresní soud použil i přílehavou právní kvalifikaci. V tomto směru je možno odkázat na argumenty uvedené pod bodem 9. odůvodnění. Soud druhého stupně neshledal ve výroku o vině napadeného rozsudku žádné vady, proto ho ponechal beze změny.
11. Soud prvního stupně se při stanovení druhu a výměry trestu řídil všemi zákonnými hledisky. Zohlednil osobu obžalovaného a zejména zjištění, že trestnou činnost, za kterou byl trest ukládán, spáchal ve zkušební době podmíněného propuštění. Byl podmíněně propuštěn ■■■■■ 11. 2018 se stanovením zkušební doby v trvání 4 let a vyslovením dohledu. Krajský soud si od střediska Probační a mediační služby v ■■■■■ vyžádal zprávu o průběhu dohledu. V ní se konstatuje (čl. 284), že za poslední rok se spolupráce s odsouzeným postupně významně zhoršila, opakovaně se na sjednané termíny nedostavoval, případně se zpětně omlouval. Je zde dále uvedeno, že obžalovaný mlží či uvádí nepravdy v souvislosti s jeho současným bydlením i zaměstnáním. Naposledy zkontaktoval středisko s tím, že se ■■■■■ 10. 2021 dostaví a doloží dohodu o provedení práce. To se však bez omluvy nestalo. Termíny konzultací nedodržoval a v následných telefonických hovorech se vymlouval. Pokud byl konfrontován s jím sdělenými informacemi, které se následně ukázaly jako nepravdivé, své lži pak přiznal. Nakonec doznal i to, že začal užívat drogy, jedná se o pervitin. Poslední osobní konzultace proběhla ■■■■■ 7. 2021, od té doby se nedostavuje, opakovaně se omlouvá, nedodrží dohodnuté termíny. Dohodu o provedení práce nedoložil (nedoložil ji ani ve veřejném zasedání konaném o odvolání, ačkoliv tvrdil, že na dohodu o provedení práce je zaměstnán). Podle závěru střediska je spolupráce s obžalovaným na velice špatné úrovni, probační dohled neplní po formální ani po obsahové stránce.
12. Za této situace rozhodně nelze obžalovanému uložit jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody od jednoho do pěti let (trestní sazba § 205 odst. 3 trestního zákoníku). Pokud okresní soud trest vyměřil v jedné čtvrtině zákonné trestní sazby za situace, kdy obžalovaný má v opisu z evidence rejstříku trestů již pět záznamů vesměs za majetkovou trestnou činnost, nelze takto stanovenou výměru považovat za nepřiměřeně přísnou. V souladu se zákonnými podmínkami uvedenými v § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku je i výrok o způsobu výkonu trestu ve věznici s ostrahou.
13. Obžalovaný ve veřejném zasedání konaném o odvolání uvedl, že poškozeným zaplatil na náhradě škody částku 200 000 Kč (viz výše). Je však zarážející, že u veřejného zasedání nebyl schopen předložit jediný důkaz či písemné potvrzení o úhradě této částky. Jeho tvrzení, že písemné potvrzení má k dispozici osoba, která mu na úhradu dluhu půjčila peníze, která má předání též nahané na telefon, je nelogické a nepochopitelné. Obžalovaný si musel být vědom, že tato okolnost svědčí v jeho prospěch, ale přesto nevyvinul žádnou snahu ji prokázat věrohodným způsobem u veřejného zasedání. Krajský soud má o tomto tvrzení obžalovaného vážné pochybnosti i proto, že obžalovaný v hlavním líčení tvrdil, že poškozeným vrátil 60 000 Kč, což ovšem bylo vyvráceno. I kdyby však bylo prokázáno, že obžalovaný částku 200 000 Kč poškozeným před zhruba měsícem a půl uhradil, nemělo by to vliv na stanovení druhu a výměry trestu. Bylo by totiž zřejmé, že obžalovaný částečně nahradil škodu až pod hrozbou uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, přičemž, bylo-li by jeho tvrzení pravdivé, si na úhradu

dluhu musel peníze vypůjčit od třetí osoby. Krajský soud proto považoval za nadbytečné vést tímto směrem obžalovaným navrhované doplnění dokazování (výslech svědkyně [REDACTED] [REDACTED]).

14. Krajský soud považuje trest uložený obžalovanému za zákonný a přiměřený. Proto neměl důvod ho jakkoli korigovat.
15. Soud prvního stupně uložil podle § 228 odst. 1 trestního řádu obžalovanému výše formulovanou povinnost k náhradě škody ve prospěch poškozených. Je nepochybné, že jim obžalovaný spácháním pokračujícího přečinu podvodu škodu v uvedené výši způsobil. Pochybnosti však vyvstaly ohledně vlastnictví peněz, které obžalovaný od poškozených vylákal. Rozhodně se nejednalo o peníze ve společném jmění manželů. Nelze ani zcela uzavřít, že by všechny tyto peníze byly podílovým vlastnictvím obou poškozených. Naznačuje se totiž, že alespoň část z nich byla ve výlučném vlastnictví jednoho z nich. Ze svědeckých výpovědí poškozených k tomu lze zjistit, že částku 7 000 Eur si poškozený [REDACTED] údajně půjčil od svého známého z [REDACTED] mělo se jednat o zálohu na auto (v takovém případě by se stěželo o půjčku). Částka 150 000 Kč měla být společnými penízi s tím, že poškozený [REDACTED] „dělá v [REDACTED] poškozená [REDACTED] má být zaměstnána. Vyvstávají tedy vážné pochybnosti o tom, zda lze náhradu škody přiznat tak, jak učinil okresní soud, tedy že oba poškození jsou oprávněni společně a nerozdílně. Zjišťování, kdo byl vlastníkem částky předané obžalovanému nebo alespoň její části, přesahuje potřeby tohoto trestního řízení. Krajský soud proto podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 trestního řádu zrušil napadený rozsudek pouze ve výroku o náhradě škody a podle § 259 odst. 3 trestního řádu znovu rozhodl tak, že podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal oba poškození s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. V ostatních výrocích (ve výroku o vině a o trestu) zůstal napadený rozsudek beze změny.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 13. 10. 2021

JUDr. Pavel Fait v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.